

uden at der besynderligt nok er hørt en eneste Røst fra de høiere Embedsmænd, der gik i manende Retning og sagde: Lad dem faae, om hvilke der kan opnaas Enighed. Og med Hensyn til det Videregaende, en endelig Ordning af Embedsmændenes Lønningsforhold, hvorledes tror den høitærede Minister, at Noget vil lykkes ham i den Henseende? Det kan være vanskeligt nok for en Minister, der staar i et, jeg vil ikke sige lykkeligt, det ligger saa langt tilbage, men dog i et nogenlunde lykkeligt Forhold til Thinget, at faae en Revision, som Vedkommende efter Omstændighederne kunde være glade ved, fordi det ganske naturligt er vanskeligt at faae dette Thing, der staar saa nær ved de mange Tusinder, der have meget Mindre at leve af om Aaret, end de Tal betegne, der staa paa Lønningslovene, til at indse Nødvendigheden eller Onskeligheden af de Lønninger, som man kunde ønske at komme overens om, det kan være vanskeligt for et Ministerium, der staar i et nogenlunde lykkeligt Forhold til dette Thing, at faae efter Omstændighederne ogsaa for Embedsmændenes Vedkommende tilfredsstillende Lønningsafsaer; men det maa naturligvis blive — jeg havde nær sagt umuligt — for et Ministerium, der med Hensyn til Embedsmændenes Lønningsforhold stiller sig paa den Maade, som den høitærede Conseilspræsident og det meget ærede Ministerium har stillet sig. Jeg synes, at det vilde blive umuligt for dem overhovedet at faae udrettet Noget, og hvad bliver saa Følgen for den høitærede Minister, Embedsmændenes Rikder? Følgen bliver, at Ministeren staaar kun, som han hidtil har staaet, som en Hindring for, at Ønsker og Forventninger udover det nuværende Lovfaste til en vis Grad kunde ske Fuldst, og Embedsmændene Landet over vilde komme til at sande dette, at deres store Kjærlighed til Conseilspræsidenten har aarlig maattet bringe dem skuffede Forventninger eller, om man vil, Dpoffrelser. — Og den høitærede Marineministers Flaade? Det er sikkert, at der altid her i Thinget har været et til Flerthal grændsende Antal Medlemmer, som har været meget stærkt Tvivl om, hvorvidt selv Bygningen af enkelte store dybtgaende Skibe, hvorved man bandt de mange Millioner, var rigtig for vort Forsvarsvæsen og efter vore Tjandens Bestaaffenhed, og jeg er overbevist om, at man kunde langt lettere faae den Betragtning til at vinde Indgang i Folkethinget hos et Flerthal, at Udviklingen af Flaaden, dels i Retning af Torpedobaade, dels af mindre Kampskibe i Forening med Dæfning ved enkelte Batterier paa Kysten, hvor de kunde løbe ind og beskligge, var fordelagtigere og hensigtsmæssigere med Hensyn til vort Lands Flaadeudvikling. (Ubrudelse af Dinesen). Det ærede Medlems Sagkundskab giver jeg ikke meget for. Jeg har aldrig hørt det ærede Medlem udtaale Andet i den Retning, end hvad vi begge to

have læst i Betænkningerne, det har ikke Stort at sige, og det er ikke svært at lære udenad. Jeg fremsætter ikke mine Anskuelser, men kun de Strømninger, jeg veed ere tilstede; en Slags Stormagtslyst er der ganske vist hos adskillige Sagkyndige med Hensyn til alle vore Forsvarsforhold, det kjende vi meget godt, men det har ikke saa stærkt Tilhold her. Nu spørger jeg den høitærede Minister, hvad han tror at vinde ved sit Projekt om de store Skibe, ved den Modstand, som hans Chef, den høitærede Conseilspræsident, viser mod de Krav, der opstilles herfra? Det skulde ikke undre mig, om det har til Følge ei blot, at den høitærede Minister gaar glip af sit nye Pantserfib iaar, for dette Finantsaar, men ogsaa, at Folkethinget efter fornyet, alvorlig Overveelse, hvorved man skyder den høitærede Ministers formentlige Tilbøieligheder tilside, fornyede Overveelser om, hvad det senere skal give sin Stemme til, kræver med langt større Bestemthed end hidtil Udvillingen af de mindre Kampskibe. Derfor dette altsaa ogsaa bliver Tilfældet paa det tredje Punkt, gaar jo det høitærede Ministerium lige imod, hvad det har tilfattet ved sin Konflikt. — Disse Spørgsmaal ere imidlertid kun enkelte Exempler, hentedede lige ud fra den nuværende Situation; men jeg gad vide, hvorledes en Regjering, der har behandlet Bølgene paa den Maade og stillet sig lige overfor Folkethinget saaledes, som det hidtil har gjort, ved en ny Dmgang med Konfliktpolitiken tør vente — ja, jeg henstiller det til Enhvers Overveelse — at føre Regjering igjennem paa andre Omraader? Ja, jeg er, naar jeg skal se paa Sagen, saaledes som den konstitutionelt foreligger, mest tilbøielig til at antage, at den høitærede Minister vil gjøre den Dpdagelse senere, at i Grunden visne de forskjellige Spørgsmaal i hans Haand; der bliver ingen Belsignelse ved dem. Og hvorfor? Fordi han ved sin Politik har syndet imod den konstitutionelle Natur, idet han har trodsset og tilsidefat det tilbøielige Hensyn til det folkevalgte Kammer. — Hvad kan nu Grunden være til, at den høitærede Minister, naar han ikke kan opstille for os paa noget Punkt nogen Forventning om, som Udsigterne ere, at han paa noget Punkt kan fortsætte Regjeringen til Held for Landet, saaledes som vi betragte Forholdene — hvad er saa Grunden, siger jeg, til, at den høitærede Minister sidder her? Ja, den høitærede Minister maa jo have Forventning, Forhaabning om at have Rikder og Midler, som ingen Dødelig vel kan ane, og til Beroligelse ei blot for hans haardt betrængte Venner, men ogsaa for andre Dødelige, maa han derom i det Hele taget kunne udvilde sig noget nærmere. Den høitærede Minister har jo nok meddelt Verden, at han stode paa de sande Grundlovsvenner; men de ere jo faldne, de eksistere jo ikke mere, de ere døde, de ligge jo paa Balspladsen; — det Begreb,